

РЕШЕНИЕ

№ 2117

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13395** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.32, ал.8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/.

Образувано е по жалба на Н. П. П. срещу решението по Протокол № 11 от заседание на Факултетния съвет на Геолого-географския факултет на СУ „Св. К. О.“, проведено на 05.11.2019г., с което е избрана д-р З. А. Д. на научна длъжност „главен асистент“ по професионално направление „4.4. Науки за земята /регионално геология/ за нуждите на Катедра ГПИГ.

Жалбоподателят моли оспореното решение да бъде обявено за нищожно, при условията на евентуалност – да бъде отменено като незаконосъобразно, като издадено при неспазване на установената форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалноправните разпоредби, както и при превратно упражняване на власт поради несъответствие с целта на закона. Съображенията му за това са, че взетото решение не е подкрепено от каквито и да било правни и фактически аргументи, което се приравнява на липса на мотиви. Твърди се, че не са спазени законовите разпоредби, касаещи участието на определени лица в състава на научното жури в процедурата по заемане на академичната длъжност “главен асистент“. Част от членовете на научното жури, според жалбоподателя не се имали право да бъдат негови членове, респективно актът на научното жури се явява незаконосъобразен. Незаконосъобразността на този акт мотивира, че обуславя незаконосъобразност и на решението на Факултетния съвет.

Сочи, че отговаря на всички критерии за заемане на длъжността, но въпреки това решението е взето при наличието на евентуално субективни пристрастия, което води до превратно упражняване на власт. Решението било издадено и в нарушение на принципите на административния процес, уредени в чл.4 -13 АПК.

В молба-становище, постъпила по делото на 05.03.2020г. допълнително мотивира, че при извършването на избора членовете на научното жури са се водили от субективни пристрастия и предпочитания като в тази насока дава пример с изказванията на проф. д-р М. Р., доц. д-р Д. В., доц. д-р Я. Г., обективирани в Протокол № 11 от 05.11.2020г. На практика единственият обективен критерий, разгледан в така нареченото мотивирано предложение на научното жури е „точкуването“ на двамата кандидати, от което било видно, че жалбоподателят е заявил и подкрепил с доказателствен материал общо 359.18 точки на фона на 136.64 точки в полза на другия кандидат. Пряко съпоставяне на показателите на двамата кандидати било извършено от един единствен член на журито. От друга страна приоритетът, който журито е дало на преподавателския стаж на другия кандидат намира, че е некоректно тъй като този преподавателски стаж се изразява във водене на упражнения като част от индивидуалния план на Д. за придобиване на образователна степен „доктор“.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и допълнението към нея се поддържа от адв.Б., който претендира присъждането на направените разноски по представен списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита, постъпила по делото на 18.03.2020г.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.П., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, по съображения изложени в писмени бележки, който представя. В тях е мотивирано подробно становище за неоснователност на твърдението за нищожност на оспорения акт. Неоснователни намира и другите възражения. Сочил, че академичната длъжност „главен асистент“ се заема въз основа на конкурс и избор. Двата елемента от процедурата в случая били проведени в съответствие със законовите разпоредби, научното жури е назначено по предвидения в закона ред и е изпълнило задълженията си като всеки член е оценил поотделно двамата кандидати. Определянето на състава на научното жури намира, че съответства на изискванията на чл.20, ал.1 ЗРАСРБ. В случай, че жалбоподателят не е бил съгласен със състава на НЖ е разполагал с възможността по чл.100, ал.4 ПУРПНСЗАДСУ да поиска замяна на негов член в седмодневен срок от издаване на заповедта на ректора за назначаването му. Освен това мотивира, че НЖ е помощен орган в производството по провеждане на конкурса и произнасянето му няма самостоятелно и обвързващо ФС, действие. Действайки в условията на оперативна самостоятелност и на решаващ орган той може да реши дали да приеме предложението на НЖ или не. В конкретния случай решението на ФС за избор на другия кандидат, след провеждане на разисквания, е взето единодушно. Тъй като ФС е приел направеното от НЖ предложение, според пълномощника на ответника не е нужно излагането на самостоятелни мотиви, а е достатъчно препращането към решението на НЖ.

Заинтересованата страна З. А. Д., редовно и своевременно призована, не се явява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съда индивидуален административен акт, по арг. от разпоредбата на чл.32, ал.8 ЗРАСРБ, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в изискуемата писмена форма, при спазване на задължителните реквизити на административния акт, посочени в ал.2 на чл.59 АПК, при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Процедурата по придобиване на научните степени и за заемане на академичните длъжности в Република България е регламентирана в Закона за развитието на академичния състав в Република България, като конкретно условията и редът за заемане на академични длъжности, каквато е длъжността „главен асистент“, са регламентираны в Глава трета от закона. Приложение намират и съответните разпоредби от Правилника за приложение на Закона за развитието на академичния състав в Република България /ППЗРАСРБ/ - чл.45 и сл. от него.

Според разпоредбата на чл.15 ЗРАСРБ академичните длъжности се откриват във висши училища и в научни организации при условията и по реда, определени със закона и с техните правилници като с правилниците на висшите училища и научните организации могат да бъдат определени и допълнителни изисквания за заемане на академичните длъжности "главен асистент", "доцент" и "професор", отразяващи спецификата на отделните професионални направления.

Според чл.18 ЗРАСРБ академичната длъжност "главен асистент" се заема само от лице, което отговаря на минималните национални изисквания по чл.2б, ал.2 и 3, съответно на изискванията по чл.2б, ал.5 и притежава образователната и научна степен "доктор", която за специалностите от регулираните професии съответства на обявения конкурс /ал.1/. Съгласно ал.3 на с.р. академичната длъжност "главен асистент" се заема въз основа на конкурс и избор. Двухазното производство протича по правилата, посочени в чл.20 – 23 ЗРАСРБ и приключва с решението на Факултетния съвет за избор на единия от кандидатите.

Първата фаза на процедурата – конкурс, се провежда от петчленно научно жури като най-малко двама от членовете на журито са външни за съответното висше училище или научна организация. Журито се определя не по-късно от два месеца след обявлението в "Държавен вестник" – чл.20 ЗРАСРБ.

До участие в конкурса се допускат кандидатите, които отговарят на законовите изисквания, включително на минималните национални изисквания по чл.2б, ал.2 и 3, и на изискванията на висшето училище или научната организация по чл.2б, ал.5. Всички кандидати се уведомяват писмено за резултата от процедурата по допускане в срок 14 дни след определяне на журито, като на недопуснатите кандидати се съобщават мотивите за отказа. Конкурсът се провежда по документи не по-късно от един месец от изпращане на съобщението по ал.2. В началото на заключителното

заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, и отговарят на въпроси на членовете на журито.

Всеки член на журито оценява кандидатите поотделно въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания по чл.2б, ал.2 и 3 и на изискванията на висшето училище или научната организация по чл.2б, ал.5. В случаите по чл.4, ал.11 членовете на научното жури задължително дават становище относно наличието или липсата на плагиатство в представените за оценяване публикации, като научното жури се произнася с решение, прието по реда на чл.10, ал.4, изречение първо. Решението на научното жури може да се оспори пред факултетния, съответно научния съвет.

Председателят на журито представя обобщен доклад-заключение, в който се включва и решението по ал.1, за резултатите от конкурса не по-късно от 7 дни след провеждането му до факултетния, съответно научния съвет на висшето училище или научната организация, с предложение за провеждане на избор. При повече от един кандидат, издържал конкурса, журито прави мотивирано предложение за избор в доклада си до съответния съвет.

Факултетният, съответно научният съвет провежда избора не по-късно от 14 дни след предложението на журито. Редът и начинът за провеждане на гласуването при избора се определят в правилника на съответното висше училище или научна организация. Във висшите училища в гласуването участват само членовете на факултетния съвет, които са хабилитирани лица, и лицата, притежаващи образователната и научна степен "доктор" и/или научната степен "доктор на науките", а в научните организации - съответно членовете на научния съвет. Кандидатите, които са се явили на конкурса, се уведомяват писмено за резултата от конкурса и избора в срок до 14 дни след заседанието на факултетния, съответно на научния съвет.

В конкретния случай от доказателствата по делото се установява, че тази процедура е спазена.

Конкурсът за заемане на академичната длъжност „главен асистент“ по професионално направление „4.4. Науки за земята /Регионална геология/“, е обявен чрез обнародване на обявление в ДВ, бр.52/02.07.2019г.

В срока по чл.20, ал.2 ЗРАСРБ, със Заповед № РД-38-416/18.07.2019г. на ректора на СУ /л.61 по адм.д.№ 13275/2019г./ е определен състава на научното жури /НЖ/. В съответствие с изискването по ал.1 на с.р. съставът му е петчленен, като трима от неговите членове са външни на учебното заведение хабилитирани лица – доц. д-р Н. Б., СУ – ГГФ; доц. д-р Невен Г., СУ – ГГФ; проф. д-р Р. А. Н., ГИ – БАН; проф. д-р Д. С. С., МГУ „Св. И. Р.“; доц. д-р М. И. Я., ГИ – БАН. Определени са и двама резервни членове, съответно проф. д-р Х. Ц. П. от Геолого-географския факултет на СУ и доц. д-р К. В. Н. от Геологическия институт на БАН.

Със Заповед № РД-38-496/14.08.2019г. на ректора на СУ „Св. К. О.“ /л.59 по адм.д. № 13275/2019г./ е назначена комисия, която да разгледа документите и да състави протокол за допускането и недопускането на кандидатите в конкурса. Документи за участие са подадени от двама кандидати – жалбоподателят и З. Д.. След извършената от комисията проверка за съответствието на подадените от тях документи, и констатацията, че те отговарят, както на законовите изисквания, така и на минималните национални изисквания и допълнителните изисквания на СУ, те са допуснати до по-нататъшно участие, като решението на комисията е обективизирано в нарочно съставения за целта протокол от 03.09.2019г. /л.58 по адм.д. № 13275/2019г./. С писмо от същата дата /л.57 по адм.д. № 13275/2019г./ кандидатите са уведомени за

резултата от проверката на документите.

На 17.09.2019г. е проведено заседание на Научното жури, решенията от което са обективирани в Протокол № 1 /л.45 и сл. по адм.д. № 13275/2019г./. На проведеното заседание за председател на журито е избран доц. д-р Н. Б., установено е, че по отношение на представените от кандидатите публикации не е установено плагиатство и не е получен писмен сигнал по чл.4, ал.11 ЗРАСРБ, определена е дата – 15.10.2019г., за провеждане на заключителното заседание.

В съответствие с изискването на чл.22, ал.1 ЗРАСРБ и чл.50 ППЗРАСРБ двамата кандидати са оценени поотделно от всеки един член на журито, като оценките са писмени и подробно мотивирани, видно от приложените на л.24 и сл. по адм.д. № 13275/2019г. становища. С писмо от 17.09.2019г. /л.44 по адм.д. № 13275/2019г./ двамата кандидати са уведомени за датата, мястото и часа на провеждане на заключителното заседание на журито, с оглед спазване изискването по чл.21, ал.3 ЗРАСРБ да им бъде предоставена възможност за кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, както и за възможността да отговорят на въпроси на членове на журито. За проведеното заключително заседание е съставен Протокол № 2/15.10.2019г. /л.22-23 по адм.д. № 13275/2019г./. Видно от него жалбоподателят е получил две положителни и три отрицателни оценки от членовете на журито, а заинтересованата страна е получила три положителни и две отрицателни оценки.

Въз основа на индивидуалното оценяване и представянето на кандидатите пред журито, от неговия председател е представен обобщен доклад-заключение за резултатите от конкурса с мотивирано предложение за избор на кандидата З. Д. /л.19-21 по адм.д. № 13275/2019г./.

На 05.11.2019г. е проведено заседание на ФС на Геолого-географския факултет на СУ „Св. К. О.“, на което е обсъдено и гласувано предложението на Научното жури. Решението е взето с единодушие – „за“ предложението на Научното жури да бъде избран кандидата З. Д., са гласували 29 члена на ФС, „против“ – 0 и „въздържали се“ – 0 от общо 32 члена по списъчен състав. За решението кандидатите са уведомени с писмо, изпратено по електронна поща на 06.11.2019г., на посочените от тях адреси /л.14-15 по адм.д. № 13275/2019г./. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 19.11.2019г.

В контекста на изложеното съдът намира доводите на жалбоподателя за нищожност на оспореното решение за неоснователни. Тъй като в процесуалните закони, уреждащи административното производство, вкл. и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в правната теория и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици, към които е насочен. С оглед горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за

нищожност също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило, нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

В настоящия случай не се установява нито едно от посочените основания, за да бъде обоснован извод за нищожност на оспореното решение на ФС на ГГФ. Разпоредбата на чл.23, ал.1 ЗРАСРБ изрично поставя в компетентност на съответния Факултетен съвет правомощието да извърши избор измежду явилите се кандидати. Поради това и актът е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Обратно на твърденията на жалбоподателя, не се установяват пороци във формата на акта, които да обосноват извод за пълното отсъствие на такава – решението е издадено в писмена форма, при наличие на задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК. Изложени са както фактическите, така и правните основания за приемане на решението, като за мотиви на акта следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените в хода на производството процесуални действия – протоколите, обективиращи изводите на комисията, назначена да провери допустимостта на кандидатите, протоколите, становищата и оценките на членовете на Научното жури. Волеизявлението на административния орган е формулирано ясно и точно, като диспозитивът на оспорения акт не създава неяснота или съмнение във волята на издателя му. По аргумент от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по тълкувателно дело № 4/2002 г. на Върховния административен съд и Тълкувателно решение № 16 от 31.03.19975 г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд, актът се приема за мотивиран, ако конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ документ, т. е. ако могат да бъдат изведени от административната преписка. Поради това, неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение и актът се приема за мотивиран. Когато ФС се съобрази с направеното от научното жури предложение и се възприеме становището му, мотивите на акта могат да бъдат извлечени от това предложение. В конкретния случай фактическите основания за издаване на оспорения акт се съдържат в административната преписка, на която се позовава административният орган.

Не се констатира и нарушение на материалния закон, които да обосноват нищожност или унищожаемост на оспореното решение. Следва да бъде изрично посочено, че при вземането на решението си, ФС действа в условията на оперативна самостоятелност и в този смисъл контролът за законосъобразност е сведен до това съдът да прецени дали са спазени

особените изисквания на закона. Следва да се отбележи и че в случая не става въпрос за преценка на изискванията за допустимост по чл.21, ал.1 ЗРАСРБ вр. чл.19 с.з., за които между страните няма спор, че жалбоподателят и заинтересованата страна отговарят. Именно въз основа на тази преценка те са допуснати до участие в конкурса. Доколкото става въпрос за оценка на научния принос на лицето, то тя е изключена от контрола на съда като дали е достатъчен или не, е изцяло от компетентността на научното жури, чиито членове са хабилитирани лица, специалисти в съответната област. Що се касае до наведените възражения за преподавателския стаж на З. Д., те също не могат да бъдат съобразявани при преценката на законосъобразността на акта. ФС е възприел мотивите и оценката на научното жури, а част от тази оценка представлява и преценката за наличието, респ. отсъствието на преподавателски стаж. Меродавно за преценката за законосъобразност на решението е дали този преподавателски стаж е доказан по надлежния ред със съответните документи. Преценката на качествата на кандидатите от отделните членове на научното жури, изразена в становища, рецензии, оценки, не подлежи на съдебен контрол, предвид това, че се касае за актове, които се изготвят в хода на процедурата. Те са част от подготовката за произнасяне по избора на компетентния орган - ФС. За да е осъществен законосъобразно сложният фактически състав по избор е необходимо съществуването на решение на научното жури. При проверка на представените рецензии и становища, съдът констатира, че членовете на НЖ подробно са се запознали с научната биография, публикации и преподавателска дейност на двамата участника в конкурса, като въз основа на изводите си, съобразявайки спецификата на конкурса, са обосנוвали краен извод, че З. Д. в най-голяма степен отговаря на изискванията за придобиване на академичната длъжност "главен асистент" по посочената дисциплина, поради което и тя се препоръчва за избор.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е законосъобразен, не е налице някое от основанията по чл.146 АПК за неговата отмяна. Този извод обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Такива са дължими на ответника, но при липса на отправено искане за присъждането им, съдът не може да ги присъди служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. П. срещу решението по Протокол № 11 от заседание на Факултетния съвет на Геолого-географския факултет на СУ „Св. К. О.“, проведено на 05.11.2019г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: